

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการบริโภคอย่างยั่งยืนของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.)” เป็นการศึกษาเชิงความสัมพันธ์เปรียบเทียบ ซึ่งมีวิธีดำเนินการวิจัยดังนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร

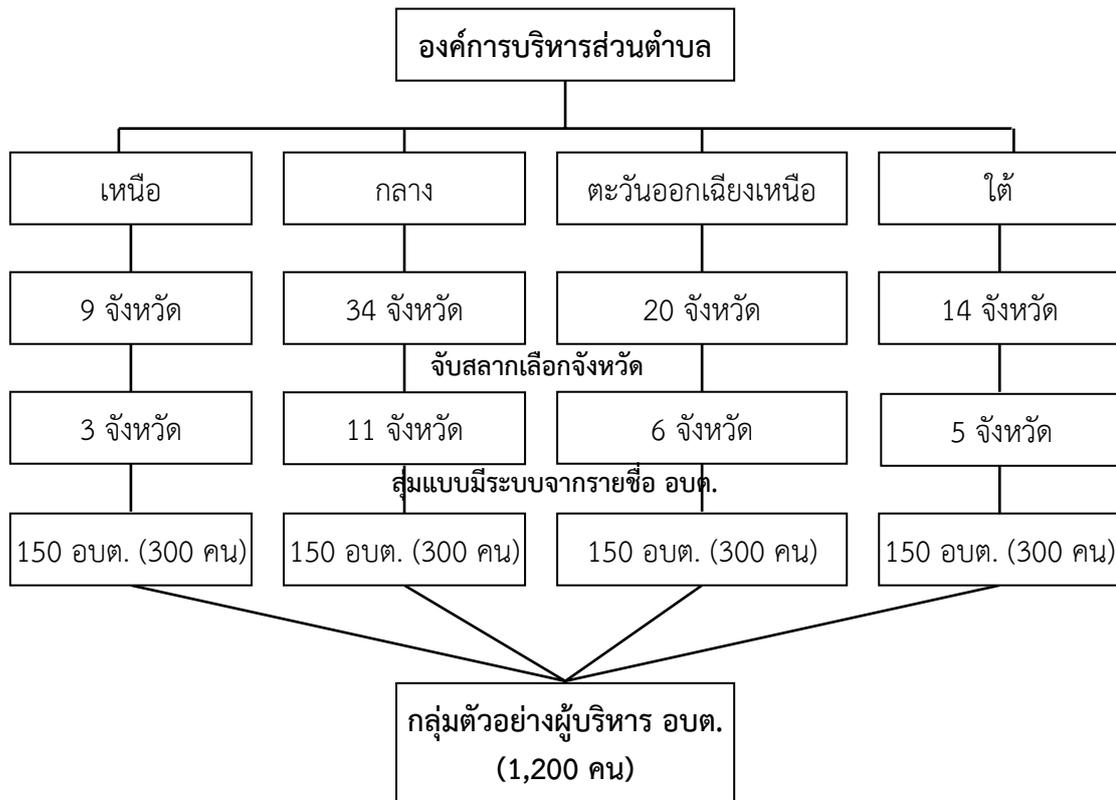
ประชากร คือ ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล (นายกและปลัด อบต.) ทั่วประเทศ พ.ศ. 2554 จาก 5,765 อบต. จำนวน 11,530 คน (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย. 2554 : Online)

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล (นายกและปลัด อบต.) ทั่วประเทศ พ.ศ. 2554 กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตาราง Yamame ที่ขนาดประชากร 15,000 คน ระดับความมั่นใจ 95% และความคลาดเคลื่อน 3% ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 1,034 คน แต่ผู้วิจัยได้ปรับเพิ่มขึ้นเป็น 1,200 คน และเลือกตัวอย่างโดยวิธีสุ่มแบบหลายขั้นตอน (multistage random sampling) ดังนี้

- 1) แบ่งประชากรออกเป็น 4 ภูมิภาค คือ ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง และภาคใต้
 - 2) สุ่มอย่างง่าย (simple random sampling) ด้วยการจับสลากเลือกจังหวัดจากแต่ละภูมิภาคตามสัดส่วน
 - 3) สุ่มแบบมีระบบ (systematic random sampling) จากรายชื่อ อบต. เพื่อเลือก อบต. ในแต่ละจังหวัดที่จับสลากได้ในข้อ 2) ให้ได้ภูมิภาคละ 150 อบต.
- รายละเอียดขั้นตอนการเลือกกลุ่มตัวอย่าง ดังแสดงในแผนผัง

แผนผังแสดงขั้นตอนการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้วัดตัวแปรในงานวิจัยนี้ ประกอบด้วยแบบสอบถามลักษณะทางชีวสังคมและภูมิหลัง แบบวัดพฤติกรรมกรรมการบริหารโคกอย่างยั่งยืน แบบวัดกลุ่มจิตลักษณะเดิม แบบวัดกลุ่มลักษณะสถานการณ์ และแบบวัดกลุ่มจิตตามสถานการณ์ มีรายละเอียดของแบบวัด ดังนี้

3.2.1 ลักษณะของเครื่องมือ

1) แบบสอบถามลักษณะทางชีวสังคมและภูมิหลัง

เป็นแบบสอบถามที่สร้างขึ้น ประกอบด้วยคำถามเกี่ยวกับลักษณะของผู้บริหาร อบต. คือ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่ง และจำนวนสื่อที่ใช้รับข่าวสาร โดยมีทั้งให้ผู้บริหาร อบต. เลือกจากคำตอบที่ให้ไว้ในแบบสอบถาม และเติมคำลงในช่องว่างกำหนดให้

2) แบบวัดกลุ่มตัวแปรพฤติกรรมกรรมการบริหารโคกอย่างยั่งยืน

วัดโดยการให้ผู้บริหาร อบต. รายงานการปฏิบัติของตนในชีวิตประจำวัน ด้วยแบบวัดที่ผู้วิจัยปรับปรุงเพิ่มเติมจาก ฌัฐพล อัสสระรัตน์ และพัฒน์นรี ศรีศุภโอาหาร (2551 : 151) ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ตัวแปร คือ พฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสาร และพฤติกรรมกรรมการบริหารโคกที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม มีรายละเอียดของแบบวัดแต่ละตัวแปร ดังนี้

2.1) แบบวัดพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสาร มีเนื้อหาเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมของสังคม การเผยแพร่ข่าวสารทางสิ่งแวดล้อมให้กับคนรอบข้าง รวมถึงการรับรู้ข่าวสารทางสิ่งแวดล้อมจากคนรอบข้าง เป็นแบบวัดชนิดมาตราประเมินค่า 5 หน่วย

จำนวน 9 ข้อ ตั้งแต่ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” แบบวัดนี้มีค่าอำนาจจำแนก (item-total correlation) ระหว่าง 0.38-0.61 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .81

เกณฑ์การให้คะแนน ในแต่ละข้อมีคะแนน 5 อันดับ โดยข้อความที่แสดงพฤติกรรมทางบวกให้คะแนน “จริงที่สุด” 5 คะแนน และลดลงตามลำดับจนถึง “ไม่จริงเลย” ให้ 1 คะแนน ข้อความที่แสดงพฤติกรรมทางลบให้คะแนนในทิศทางกลับกัน

2.2) แบบวัดพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม มีเนื้อหาเกี่ยวกับการลดการใช้ทรัพยากรหรือสิ่งต่างๆ ที่จะก่อให้เกิดเป็นขยะ โดยการใช้สิ่งของทดแทน และการปฏิเสธการใช้ของฟุ่มเฟือยหรือเป็นพิษต่อสิ่งแวดล้อม เป็นแบบวัดชนิดมาตราส่วนประเมินค่า 5 หน่วย จำนวน 28 ข้อ ตั้งแต่ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” แบบวัดนี้มีค่าอำนาจจำแนก (item-total correlation) ระหว่าง 0.27-0.64 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .90

เกณฑ์การให้คะแนน ในแต่ละข้อมีคะแนน 5 อันดับ โดยข้อความที่แสดงพฤติกรรมทางบวกให้คะแนน “จริงที่สุด” 5 คะแนน และลดลงตามลำดับจนถึง “ไม่จริงเลย” ให้ 1 คะแนน ข้อความที่แสดงพฤติกรรมทางลบให้คะแนนในทิศทางกลับกัน

3) แบบวัดกลุ่มจิตลักษณะเดิม

ประกอบด้วย 4 ตัวแปร คือ สุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคตควบคุมตน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และความเชื่ออำนาจในตน มีรายละเอียดของแบบวัดแต่ละตัวแปร ดังนี้

3.1) แบบวัดสุขภาพจิตดี ประกอบด้วยประโยคบอกเล่าเกี่ยวกับปริมาณ ความวิตกกังวล อารมณ์แปรปรวน ขาดสมาธิ เคร่งเครียด เป็นต้น ผู้วิจัยนำมาจากแบบวัดของ ดวงเดือน พันธมนาวิน งามตา วนินทานนท์ และคณะ (2536) โดยเลือกมาใช้เพียง 10 ข้อ แต่ละข้อมีมาตราส่วน 5 หน่วย ตั้งแต่ “จริงที่สุด” จนถึง “ไม่จริงเลย” แบบวัดนี้มีค่าอำนาจจำแนก (item-total correlation) ระหว่าง 0.46-0.84 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .89

เกณฑ์การให้คะแนน แบบวัดนี้มีเฉพาะข้อความทางลบ ในแต่ละข้อมีคะแนน 5 อันดับ จึงให้คะแนน “จริงที่สุด” 1 คะแนน และลดลงตามลำดับจนถึง “ไม่จริงเลย” ให้ 5 คะแนน

3.2) แบบวัดการมุ่งอนาคตควบคุมตน ประกอบด้วยประโยคบอกเล่าเกี่ยวกับความสามารถ คาดการณ์ไกล การเห็นความสำคัญของสิ่งที่จะเกิดขึ้นกับตนในอนาคต และการอดได้รอได้ของผู้บริหาร อดทน ผู้ตอบในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งที่เกี่ยวกับการเรียน สุขภาพ และการใช้เงิน ผู้วิจัยนำมาจากแบบวัดของ ดวงเดือน พันธมนาวิน งามตา วนินทานนท์ และคณะ (2536) โดยเลือกมาใช้เพียง 8 ข้อ แต่ละข้อมีมาตราส่วน 5 หน่วย ตั้งแต่ “จริงที่สุด” จนถึง “ไม่จริงเลย” แบบวัดนี้มีค่าอำนาจจำแนก (item-total correlation) ระหว่าง 0.37-0.76 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .85

เกณฑ์การให้คะแนน ในแต่ละข้อมีคะแนน 5 อันดับ โดยข้อความทางบวกให้คะแนน “จริงที่สุด” 5 คะแนน และลดลงตามลำดับจนถึง “ไม่จริงเลย” ให้ 1 คะแนน ข้อความทางลบให้คะแนนในทิศทางกลับกัน

3.3) แบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ประกอบด้วยประโยคบอกเล่าเกี่ยวกับความมุ่งมั่นหรือปรารถนาที่จะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้ประสบความสำเร็จ และมีความเพียรพยายามเพื่อกระทำการนั้นให้บรรลุ โดยไม่ท้อถอยต่ออุปสรรคหรือสิ่งกีดขวาง พยายามฝ่าฟันให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ ผู้วิจัยนำแบบวัดของ ฐานันตร์ เปียศิริ (2545 : 267-268) มาปรับปรุงใช้ทั้ง 13 ข้อ มีเฉพาะข้อความที่เป็นทางบวก แต่ละ

ข้อมีมาตรประเมิน 5 หน่วย ตั้งแต่ “จริงที่สุด” จนถึง “ไม่จริงเลย” แบบวัดนี้มีค่าอำนาจจำแนก (item-total correlation) ระหว่าง 0.40-0.66 และค่าความเชื่อมั่น (α) เท่ากับ .87

เกณฑ์การให้คะแนน ในแต่ละข้อมีคะแนน 5 อันดับ โดยข้อความทางบวกให้คะแนน “จริงที่สุด” 5 คะแนน และลดลงตามลำดับจนถึง “ไม่จริงเลย ให้ 1 คะแนน ข้อความทางลบให้คะแนนในทิศทางกลับกัน

3.4) แบบวัดความเชื่ออำนาจในตน ประกอบด้วยประโยคบอกเล่าเกี่ยวกับความเชื่อว่าเป็นผลดีหรือผลเสียที่เกิดกับตนนั้น เป็นเพราะการกระทำของตนเองเป็นส่วนใหญ่ตรงข้ามกับความเชื่อเรื่องโชคเคราะห์ ความบังเอิญ เป็นแบบวัดที่ผู้วิจัยนำมาจากแบบวัดของ ดวงเดือน พันธุนาวิณ, งามตา วณิชานนท์ และคณะ (2536) โดยเลือกมาใช้เพียง 11 ข้อ มีทั้งข้อความที่เป็นทางบวก และทางลบ แต่ละข้อมีมาตรประเมิน 5 หน่วย ตั้งแต่ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” แบบวัดนี้มีค่าอำนาจจำแนก (item-total correlation) ระหว่าง 0.46-0.71 และค่าความเชื่อมั่นสูงขึ้นเท่ากับ .88

เกณฑ์การให้คะแนน ในแต่ละข้อมีคะแนน 5 อันดับ โดยข้อความทางบวกให้คะแนน “จริงที่สุด” 5 คะแนน และลดลงตามลำดับจนถึง “ไม่จริงเลย ให้ 1 คะแนน ข้อความทางลบให้คะแนนในทิศทางกลับกัน

4) แบบวัดกลุ่มลักษณะสถานการณ์

ประกอบด้วย 3 ตัวแปร คือ การรับรู้ข่าวสารจากสื่อ การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง และการรับรู้ปทัสถานทางสังคม มีรายละเอียดของแบบวัดแต่ละตัวแปร ดังนี้

4.1) แบบวัดการรับรู้ข่าวสารจากสื่อ วัดโดยการรายงานของผู้บริหาร อบต. ว่าได้รับและสนใจจากข่าวสารต่างๆ ด้านสิ่งแวดล้อมจากสื่อป้ายโฆษณา สื่อโทรทัศน์ สื่อวิทยุ และสื่อสิ่งพิมพ์ มากน้อยเพียงใด เป็นแบบวัดที่ผู้วิจัยดัดแปลงเนื้อหาจาก แบบวัดการรับรู้ข่าวสารด้านสุขภาพของ อุบล เลี้ยววาริณ (2536) ในเรื่องความสำคัญของการศึกษาที่มีต่อจิตลักษณะและพฤติกรรมสุขภาพของผู้ปฏิบัติงานในเขตกรุงเทพมหานคร โดยเลือกมาใช้เพียง 6 ข้อ แต่ละข้อมีมาตรประเมิน 5 หน่วย ประกอบด้วยตั้งแต่ “จริงที่สุด” จนถึง “ไม่จริงเลย” แบบวัดนี้มีค่าอำนาจจำแนก (item-total correlation) ระหว่าง 0.60-0.74 และค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .87

เกณฑ์การให้คะแนน ในแต่ละข้อมีคะแนน 5 อันดับ โดยข้อความทางบวกให้คะแนน “จริงที่สุด” 5 คะแนน และลดลงตามลำดับจนถึง “ไม่จริงเลย ให้ 1 คะแนน ข้อความทางลบให้คะแนนในทิศทางกลับกัน

4.2) แบบวัดการเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง วัดโดยการให้ผู้บริหาร อบต. รายงานว่าตนได้พบเห็นด้วยตนเองหรือการรับรู้ผ่านบุคคลใกล้ชิด ถึงเพื่อนบ้าน เพื่อนร่วมงาน และคนในชุมชน ที่มีการแสดงพฤติกรรมและ/หรือยกย่องคนที่มีพฤติกรรมบริการโยกอย่างยั่งยืน เป็นแบบวัดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง จำนวน 5 ข้อ มีทั้งข้อความที่เป็นทางบวกและทางลบ แต่ละข้อมีมาตรประเมิน 5 หน่วย ตั้งแต่ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” แบบวัดนี้มีค่าอำนาจจำแนก (item-total correlation) ระหว่าง 0.23-0.50 และค่าความเชื่อมั่น (α) เท่ากับ .64

เกณฑ์การให้คะแนน ในแต่ละข้อมีคะแนน 5 อันดับ โดยข้อความทางบวกให้คะแนน “จริงที่สุด” 5 คะแนน และลดลงตามลำดับจนถึง “ไม่จริงเลย ให้ 1 คะแนน ข้อความทางลบให้คะแนนในทิศทางกลับกัน

4.3) แบบวัดการรับรู้ทัศนคติทางสังคม วัดโดยการให้ผู้บริหาร อบต. รายงานว่า มีการรับรู้ว่า ครอบครัวยุคใหม่ต้องการให้ตนมีพฤติกรรมบริการลูกค้าอย่างยั่งยืนมากขึ้นเพียงใด และ ตนคล้อยตามบุคคลเหล่านี้มากขึ้นเพียงใด เป็นแบบวัดที่ผู้วิจัยปรับปรุงจากแบบวัดของ จิตติพร ไวรโรจน์ วิทยาการ (2551 : 178-179) จำนวน 8 ข้อ มีทั้งข้อความที่เป็นทางบวกและทางลบ แต่ละข้อมีมาตร ประเมิน 5 หน่วย ตั้งแต่ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” แบบวัดนี้มีค่าอำนาจจำแนก (item-total correlation) ระหว่าง 0.21-0.59 และค่าความเชื่อมั่น (α) เท่ากับ .71

เกณฑ์การให้คะแนน ในแต่ละข้อมีคะแนน 5 อันดับ โดยข้อความทางบวกให้คะแนน “จริงที่สุด” 5 คะแนน และลดลงตามลำดับจนถึง “ไม่จริงเลย” ให้ 1 คะแนน ข้อความทางลบให้คะแนนใน ทิศทางกลับกัน

5) แบบวัดกลุ่มจิตตามสถานการณ์

ประกอบด้วย 2 ตัวแปร คือ ทัศนคติที่ดีต่อการบริการลูกค้าอย่างยั่งยืน และความพร้อมที่จะบริการลูกค้าอย่างยั่งยืน มีรายละเอียดของแบบวัดแต่ละตัวแปร ดังนี้

5.1) แบบวัดทัศนคติที่ดีต่อการบริการลูกค้าอย่างยั่งยืน วัดโดยการให้ผู้บริหาร อบต. รายงานถึง การประเมินว่าการบริการลูกค้าอย่างยั่งยืนเป็นสิ่งที่มีความสำคัญหรือมีโทษ ความรู้สึกชอบ ความพึงพอใจต่อ พฤติกรรมบริการลูกค้าอย่างยั่งยืน เป็นแบบวัดที่ผู้วิจัยปรับปรุงจากแบบวัดของ ลินดา สุวรรณดี (2543 : 216-217) โดยเลือกมาใช้เพียง 13 ข้อ แต่ละข้อมีมาตรประเมิน 5 หน่วย ตั้งแต่ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” แบบวัดนี้มีค่าอำนาจจำแนก (item-total correlation) ระหว่าง 0.32-0.51 และค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .76

เกณฑ์การให้คะแนน ในแต่ละข้อมีคะแนน 5 อันดับ โดยข้อความทางบวกให้คะแนน “จริงที่สุด” 5 คะแนน และลดลงตามลำดับจนถึง “ไม่จริงเลย” ให้ 1 คะแนน ข้อความทางลบให้คะแนนใน ทิศทางกลับกัน

5.2) แบบวัดความพร้อมที่จะบริการลูกค้าอย่างยั่งยืน วัดโดยการให้ผู้บริหาร อบต. รายงานถึงความ พร้อม ความตั้งใจ ความมุ่งมั่นที่จะบริการลูกค้าอย่างยั่งยืน เป็นแบบวัดที่ผู้วิจัยปรับปรุงจากแบบวัดของ ลินดา สุวรรณดี (2543 : 218) โดยเลือกมาใช้เพียง 9 ข้อ แต่ละข้อมีมาตรประเมิน 5 หน่วย ตั้งแต่ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” แบบวัดนี้มีค่าอำนาจจำแนก (item-total correlation) ระหว่าง 0.28-0.56 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .73

เกณฑ์การให้คะแนน ในแต่ละข้อมีคะแนน 5 อันดับ โดยข้อความทางบวกให้คะแนน “จริงที่สุด” 5 คะแนน และลดลงตามลำดับจนถึง “ไม่จริงเลย” ให้ 1 คะแนน ข้อความทางลบให้คะแนนใน ทิศทางกลับกัน

3.2.2 การสร้างและหาคูณภาพของเครื่องมือ

1) ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แล้วกำหนดประเด็นของข้อคำถาม จากนั้นก็ดำเนินการปรับปรุงและสร้างข้อคำถามตามตัวแปรที่ศึกษา แล้วตรวจสอบความถูกต้องของ แบบสอบถาม

2) การหาความเที่ยงตรง (validity) โดยผู้วิจัยได้ตรวจสอบหัวข้อตามนิยามปฏิบัติการในแต่ละ ตัวแปร ให้ครอบคลุมถึงสิ่งที่ต้องการศึกษา แล้วสร้างประโยคข้อความ

3) การหาคูณภาพของแบบวัด ผู้วิจัยได้นำแบบวัดที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้กับผู้บริหาร อบต. ที่ ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 100 คน จากนั้นนำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์หาคูณภาพของแบบวัด ดังนี้

3.1) หาค่าความเชื่อมั่น (reliability) โดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (alpha coefficient) ของ Cronbach ซึ่งค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดแต่ละตัวแปรดังแสดงในตารางที่ 3.1

3.2) หาค่าอำนาจจำแนก (discrimination) โดยการหาค่าสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนทั้งฉบับ (item-total correlation) ซึ่งค่าอำนาจจำแนกของแบบวัดแต่ละตัวแปรดังแสดงในตารางที่ 3.1

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างผู้บริหาร อบต. (นายก และปลัด อบต.) ทางไปรษณีย์ ซึ่งผู้วิจัยได้แนบซองชื่อที่อยู่พร้อมติดแสตมป์ส่งไปด้วย โดยรายละเอียดการเก็บรวบรวมข้อมูลแต่ละช่วง ดังนี้

ช่วงที่ 1 ระหว่างเดือนมกราคม-กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2554 ได้รับแบบวัดกลับคืน จำนวน 528 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 44

ช่วงที่ 2 เดือนมีนาคม พ.ศ. 2554 ทำการสุ่มตัวอย่างเพิ่มเติม (336 อบต.) และส่งแบบวัดไปยัง อบต. ดังกล่าว โดยได้รับแบบวัดกลับคืน จำนวน 376 ฉบับ เมื่อรวมกับช่วงที่ 1 แล้วได้รับแบบวัดกลับคืน จำนวน 904 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 75

ช่วงที่ 3 เดือนเมษายน พ.ศ. 2554 ทำการสุ่มตัวอย่างเพิ่มเติมอีก (148 อบต.) และส่งแบบวัดไปยัง อบต. ดังกล่าว และเมื่อสิ้นสุดเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2554 ผู้วิจัยได้รับแบบวัดกลับคืนเมื่อรวมทั้ง 3 ช่วงเวลาดังกล่าวครบจำนวน 1,200 ฉบับ

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสถิติสำเร็จรูป โดยมีประเด็นการวิเคราะห์ ดังนี้

1) การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง โดยหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2) วิเคราะห์ความแปรปรวนสามทาง (Three-way analysis of variance) เพื่อทดสอบสมมุติฐานที่ 1-3 ถ้าพบผลที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จะทำการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยทีละคู่ด้วยวิธี Scheffe'

3) วิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (multiple regression analysis) แบบขั้นตอน เพื่อทดสอบสมมุติฐานที่ 4-5 โดยใช้เกณฑ์เปอร์เซ็นต์การทำนายแตกต่างกัน 7% (Cohen. 1977 : 413-414)

ตารางที่ 3.1 แสดงประเภทข้อความ ค่าความเชื่อมั่น และค่าอำนาจจำแนกของแบบวัดแต่ละชนิด

ชุดที่	ชื่อแบบวัด	จำนวนข้อ	ประเภทข้อคำถาม		คุณภาพของแบบวัด	
			ข้อความทางบวก	ข้อความทางลบ	ความเชื่อมั่น	ค่าอำนาจจำแนก
1	พฤติกรรมการบริโภคอย่างยั่งยืน					
1.1	การเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสาร	9	ทุกข้อ	-	.81	0.38-0.61
1.2	การบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม	28	ทุกข้อ	-	.90	0.27-0.64
2	สุขภาพจิตดี	10	-	ทุกข้อ	.89	0.46-0.84
3	การมุ่งอนาคตควบคุมตน	8	-	ทุกข้อ	.85	0.37-0.76
4	แรงจูงใจไม่ล้มเหลว	13	2-9, 11-13	1, 10	.87	0.40-0.66
5	ความเชื่อมั่นในตนเอง	11	-	ทุกข้อ	.88	0.46-0.71
6	การรับรู้ข่าวสารจากสื่อ	6	-	ทุกข้อ	.87	0.60-0.74
7	การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง	5	4	1-3, 5	.64	0.23-0.50
8	การรับรู้ทัศนคติทางสังคม	8	1-2, 7-8	3-6	.71	0.21-0.59
9	ทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืน	13	3-4, 7, 9, 11-13	1-2, 5-6, 8, 10	.76	0.32-0.51
10	ความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืน	9	1, 4, 8-9	2-3, 5-6	.73	0.28-0.56